

Κατάργηση του φρένου χρέους: Κοινωνική πρόοδος με διεθνή αλληλεγγύη!

Μανιφέστο του Αμβούργου ενάντια στη λιτότητα

Η αλλαγή πλεύσης σε πολιτικό επίπεδο είναι απαραίτητη. Σημαντικές δημόσιες επενδύσεις και δαπάνες σε τομείς όπως η κοινωνική πρόνοια, η εκπαίδευση, η επιστήμη, ο πολιτισμός και οι υποδομές είναι επειγόντως αναγκαίες. Μπορούν μάλιστα να εφαρμοστούν αμέσως: για το σκοπό αυτό μπορούν να αξιοποιηθούν τα υφιστάμενα φορολογικά έσοδα, οι φορολογικές υποχρεώσεις των πλουσίων και πολύ πλουσίων πρέπει να αυξηθούν σημαντικά και η πολιτική απαίτηση για το «φρένο χρέους» πρέπει να απορριφθεί. Πρόκειται για μια απαγόρευση λήψης δανείων από το κράτος και αποτελεί κατά προέκταση ακύρωση της δυνατότητας δημόσιας παρέμβασης. Στη Γερμανία ισχύει σε ομοσπονδιακό επίπεδο από το 2016, ενώ στα επιμέρους κρατίδια θα τεθεί σε εφαρμογή από το

2020. Το φρένο χρέους αποτελεί επί της ουσίας φρένο στην παγκόσμια ανάπτυξη και πρόοδο. Γι' αυτό πρέπει να καταργηθεί!

ΕΜΕΙΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΙ ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ

Η παραγωγικότητα της ανθρώπινης εργασίας είναι σήμερα τόσο υψηλή, ώστε για παράδειγμα η ετήσια παγκόσμια αγροτική παραγωγή θα αρκούσε, ώστε να τραφούν επαρκώς 12,5 δισεκατομμύρια άνθρωποι. Ωστόσο το πλουσιότερο 1% του παγκόσμιου πληθυσμού κατέχει μεγαλύτερη περιουσία από το υπόλοιπο 99% της ανθρωπότητας. Στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας 1.100 οικογένειες νέμονται πάνω από το ένα τρίτο

του ΑΕΠ της χώρας (= 1,07 τρισεκατομμύρια ευρώ)- το φτωχότερο ήμισυ του πληθυσμού κατέχει αντιθέτως μόλις το 1% της συνολικής πειρουσίας.

Η κοινωνική ζωή, η ποιοτική εργασία και ο πολιτισμός μπορούν να ανθήσουν παντού. Αλλά ο υλικός και πνευματικός πλούτος που παράγεται καθημερινά χάρη στην εργασία και την πολύπλευρη κοινωνική και πολιτιστική στράτευση των πολλών αξιοποιείται όλο και λιγότερο για την ευημερία και την ανάπτυξη του κοινωνικού συνόλου. Αντ' αυτού μετατρέπεται σε προκλητικά κέρδη και εξουσία στα χέρια των λίγων.

Ένας βασικός λόγος γι' αυτό είναι η εφαρμοζόμενη πολιτική, που ευνοεί συστηματικά την αναδιανομή του κοινωνικού πλούτου από τα κάτω προς τα πάνω. Αυτή η κυνική διαδικασία στερεί σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων ανά την υφήλιο τη δυνατότητα επιβίωσης και ανάπτυξης.

Η διατήρηση αυτής της κατάστασης ήταν και παραμένει η πολιτική στόχευση του φρένου χρέους. Για το λόγο αυτό πρέπει και μπορεί να καταργηθεί: «Η αξιοπρέπεια του ανθρώπου είναι απαραίτητη. Ο σεβασμός και η προστασία της αποτελεί υποχρέωση κάθε κρατικής εξουσίας.» (Άρθρο 1 του Συντάγματος της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας). **Η αλλαγή προς το καλύτερο απαιτεί κοινωνική κινητοποίηση!**

ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ ΜΕ ΤΟ «ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ»: ΕΝΑΣ ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΦΙΚΤΟΣ!

Η δημιουργία ανθρώπινων συνθηκών διαβίωσης αποτελεί συλλογική υπόθεση! Αξιοπρεπής ζωή για τον καθένα και την καθεμία, μακριά από τον πόλεμο, τη φτώχεια και την πείνα, δωρεάν εκπαίδευση και κοινωνική συμμετοχή για όλους, εργασία σε ασφαλείς συνθήκες, ια-

τροφαρμακευτική περίθαλψη που δεν υπόκειται στους νόμους της αγοράς και του κέρδους, οικονομικά προσιτή και ποιοτική στέγαση για όλους, δημόσια θέατρα και μουσεία ως ζωντανοί χώροι πολιτισμού, ελεύθερη επιστήμη στην υπηρεσία του συλλογικού καλού, προσανατολισμένη στον άνθρωπο διοίκηση και δημόσιες υπηρεσίες, βιώσιμη κινητικότητα, καθολική πρόσβαση σε ενέργεια και νερό – όλα αυτά είναι παντού στον κόσμο εδώ και καιρό εφικτά. Δεν αποτελούν ελεημοσύνη, αλλά αναγκαϊότητα για όλη την ανθρωπότητα.

ΣΕ ΤΙ ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ Η ΛΙΤΟΤΗΤΑ; – ΠΕΡΙΟΡΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΜΕ ΣΥΣΤΗΜΑ

Όταν στην «παγκόσμια οικονομική κρίση» του 2008 διεθνείς τράπεζες «διασώθηκαν» με δημόσιους πόρους, έγινε αντιληπτό σε όλο τον κόσμο: Λεφτά υπάρχουν!

Η πολιτική του περιορισμού των μισθών, της ιδιωτικοποίησης του δημόσιου πλούτου, της απορρύθμισης του χρηματοπιστωτικού τομέα, των φορολογικών ελαφρύνσεων για τις πολυεθνικές εταιρείες και της όξυνσης του ανταγωνισμού στην αγορά εργασίας («ελαστικοποίηση») αποκαλύφθηκε ως ακαταίτητη λεηλασία της ανθρωπότητας προς όφελος της αύξησης των κερδών και της ευημερίας των τραπεζών. Η πολυδιαφημιζόμενη εμπιστοσύνη στην «αυτορύθμιση των αγορών», την ιδιωτική οικονομία που πολλαπλασιάζει τον συλλογικό πλούτο και τη λογική του «σφιξίματος του ζωνariού» απώλεσε μονομιάς κάθε νομιμοποιητική βάση.

Έκτοτε τάσσονται όλο και περισσότεροι άνθρωποι παγκοσμίως υπέρ της αλλαγής του αναπτυξιακού μοντέλου σε αλληλέγγυα κατεύθυνση και της εξασφάλισης κοινωνικά και πολιτιστικά αξιοπρεπούς ζωής για όλους.

Ενάντια σε αυτή τη θετική προοπτική επιχειρείται από την πλευρά των κυρίαρχων η διά-

σωση της αφήγησης περί του «τέλους της ιστορίας»: η συστηματική φήμωση του πληθυσμού και η πολιτική της λιτότητας αναγορεύτηκαν σε συνταγματική επιταγή – στην περίπτωση της Γερμανίας μέσω του «φρένου χρέους». Το μέτρο αυτό βασίζεται σε σωρεία ψεμάτων, τα οποία δυσφημούν οποιεσδήποτε συλλογικές διεκδικήσεις υπερβαίνουν το εδώ και το τώρα ως βλαπτικές για το κοινωνικό σύνολο. **Μια δυναμική αναζωογόνηση της κοινωνικής ζωής είναι αντιθέτως επείγοντως αναγκαία και δυνατή. Αυτή είναι η αλήθεια!**

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΗ ΟΛΩΝ

Καθιστούμε σαφές ότι:

1 Η δημιουργία κρατικού χρέους δεν είναι πρόβλημα. Ανέκαθεν ίσχυε ότι η εξυπηρέτηση του γενικού συμφέροντος συνεπάγεται αύξηση του επιπέδου παραγωγικότητας. Οι δαπανώμενοι πόροι για την αρχική χρηματοδότηση επανακτώνται στο διπλάσιο και το τριπλάσιο. Επιπλέον, το κράτος καθίσταται οικονομικά, δημοσιονομικά και νομισματικά κυρίαρχο, καθώς μπορεί να αυξήσει τα φορολογικά του έσοδα και, σε περίπτωση που υπάρξει ανάγκη, τη συνολική προσφορά χρήματος, πράγμα που σημαίνει ότι πλέον είναι σε θέση να αυτοχρηματοδοτείται.

2 Το κρατικό χρέη μετατρέπονται σε πρόβλημα μόνο όταν γίνεται αποδεκτή η δυνατότητα των τραπεζών να εκβιάζουν το κράτος σε περίπτωση υψηλού δανεισμού. Η πολιτική κυριαρχία του κράτους επί των τραπεζών μπορεί ωστόσο να κατοχυρωθεί εκ νέου. Η απορρύθμιση του χρηματοπιστωτικού τομέα είναι μια λανθασμένη, αλλά αντιστρεπτή πολιτική επιλογή. Οι τράπεζες δεσμεύονται από το σύνταγμα και το συλλογικό συμφέρον και δε δικαιούνται να εγείρουν αξιώσεις για κέρδη. Όταν θέτουν το κράτος και το συλλογικό συμφέρον σε κίνδυνο, μπορούν να απαλλοτριωθούν

(Άρθρο 15 του Συντάγματος).

3. Τα σημερινά υψηλά επίπεδα χρέους δεν οφείλονται στο υπερβολικά μεγάλο κοινωνικό κράτος, αλλά κυρίως στη διάσωση των τραπεζών, τις τεράστιες φορολογικές ελαφρύνσεις των κατόχων κεφαλαίου τα τελευταία 20 χρόνια και την αποδόμηση του κοινωνικού κράτους. Οι αυξήσεις στους μισθούς, οι επενδύσεις στην παιδεία, τον πολιτισμό και τις δημόσιες υποδομές, καθώς και κοινωνικά προγράμματα όπως το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα χωρίς όρους και προϋποθέσεις (αντί του επιδόματος Hartz IV) και μια αξιοπρεπής κατώτατη σύνταξη, οδηγούν σε αύξηση της καινοτομίας, επιτάχυνση της ανάπτυξης, ενίσχυση της εσωτερικής κατανάλωσης και επομένως σε εκθετικά αυξανόμενα φορολογικά έσοδα για το κράτος. Επιπλέον, έχουν ως αποτέλεσμα την εξομάλυνση των διακρατικών σχέσεων. Συνεπώς, δεν αποτελούν απλώς ανθρωπιστική επιταγή και υποχρέωση του κράτους (Άρθρο 20 του Συντάγματος), αλλά δημιουργούν και οικονομικό όφελος.

4. Ο ενημερωμένος λαός γνωρίζει καλύτερα τι είναι προς το συμφέρον του – όχι οι διάφοροι τεχνοκράτες, που δεν μπορούν ή δε θέλουν να ξεχωρίσουν τα κέρδη από το συλλογικό συμφέρον και που με την πολιτική των περικοπών υποσκάπτουν τα θεμέλια της κοινωνικής ανάπτυξης.

Η ΕΓΕΡΣΗ ΥΨΗΛΟΤΕΡΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΕΙΝΑΙ ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η δυνατότητα συλλογικού καθορισμού της πορείας εξέλιξης της κοινωνίας είναι το θεμέλιο μιας δημοκρατικής κοινωνίας. Με το «φρένο χρέους» το κοινωνικό σύνολο στερείται αυτό το θεμελιώδες δικαίωμα – όχι μόνο στην Ελλάδα. Όσο η κυριαρχία για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με την αξιοποίηση των δημό-

σιων πόρων δεν ανήκει στους δημοκρατικούς θεσμούς, ευνοούνται η απόρριψη της πολιτικής, ο αυταρχισμός και ιδεολογία του ακραίου ανταγωνισμού. Αυτή η πολιτική δεν έχει καμία σχέση με το σεβασμό στα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα και το σύνταγμα. Η κατάργηση του φρένου χρέους είναι προϋπόθεση για την ανάκτηση της δημοκρατίας. Η τελευταία απαιτεί κριτικά σκεπτόμενους, ενημερωμένους, καλλιεργημένους και απαιτητικούς πολίτες, οι οποίοι σκέφτονται αλληλέγγυα και δρουν συνεργατικά και υπεύθυνα. Ας πάρουμε την ιστορία στα χέρια μας!

Η ΑΛΛΑΓΗ ΠΡΕΠΕΙ ΑΠΟ ΚΑΠΟΥ ΝΑ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ!

Για το λόγο αυτό εμείς, οι κάτοικοι του Αμβούργου από όλο τον κόσμο, διακηρύσσουμε: Ένας καλύτερος κόσμος είναι εφικτός! Έχοντας συνείδηση της διεθνούς σημασίας της πόλης μας και της ιστορίας της, της δουλειάς μας, της στρατεύσής μας και των αγώνων μας για την συλλογικό συμφέρον, διεκδικούμε στο σήμερα ένα καλύτερο μέλλον για όλους. Με επίγνωση της στρατεύσης ανθρώπων από όλον τον κόσμο για παρόμοιους σκοπούς, στους οποίους στεκόμαστε αλληλέγγυοι, διεκδικούμε από το τοπικό κοινοβούλιο:

► να αξιοποιήσει τα φορολογικά έσοδα για δημόσιες επενδύσεις κοινής ωφέλειας, να αυ-

ξήσει τους φόρους που πληρώνουν οι πλούσιοι και να δράσει υπέρ της αύξησης των φόρων στο κεφάλαιο. Για την προώθηση αυτών των σκοπών να αναζητήσει συμμάχους, όπως τα συνδικάτα, και να έρθει σε συνεννόηση με εκπροσώπους κυβερνήσεων από άλλα κρατίδια και χώρες.

► να διαγράψει από το σύνταγμα του κρατιδίου οποιοσδήποτε διατάξεις αναφέρονται στο φρένο χρέους και την απαγόρευση δημιουργίας χρεών.

► να καταργήσει αμέσως το νομικά κατοχυρωμένο περιορισμό των δημοσίων δαπανών, για να μπορεί το κοινοβούλιο να αυξάνει τις δαπάνες για την κοινωνική πρόνοια, την υγεία, την παιδεία, την επιστήμη, τον πολιτισμό και τις υποδομές όσο το απαιτούν οι ανάγκες.

► να αναλάβει πρωτοβουλία σε εθνικό επίπεδο για την αναθεώρηση του συντάγματος χωρίς το φρένο χρέους.

Καλούμε τους φίλους μας σε άλλους δήμους και ομόσπονδα κρατίδια, στην Ευρώπη και τον κόσμο να μας ακολουθήσουν! Αγωνιστείτε μαζί μας για τη διαγραφή του φρένου χρέους από το σύνταγμα και όλες τις ευρωπαϊκές συνθήκες. Ας βάλουμε ένα τέρμα στη λιτότητα, για μια καλύτερη ζωή, με ειρήνη, αξιοπρέπεια και κοινωνικά επωφελή ανάπτυξη τώρα!

Υποστηρικτές: AStA der Uni Hamburg, AStA der HAW Hamburg, AStA der Hochschule für Bildende Künste, AG Wirtschaft, Haushalt und Finanzen der LINKEN Hamburg, AK Plurale Ökonomik Hamburg, Betriebsrat Jugendhilfe e.V., Bund demokratischer Wissenschaftlerinnen und Wissenschaftler (BdWi), Bundesverband Campusgrün, Bundesverband DIE LINKE.SDS, DIDF Jugend Hamburg, DIE LINKE Lüneburg, Fachschaftsrätekonferenz (FSRK) Uni Hamburg, Fachschaftsrat Soziale Arbeit der HAW, Forum Demokratische Linke 21 Regionalgruppe Hamburg/Schleswig-Holstein, GEW Hamburg, Grüne Jugend Hamburg, International Physicians for the Prevention of Nuclear War (IPPNW) Hamburg, linksjugend solid Hamburg, Studierendenparlament Uni Hamburg.

**INTERNATIONAL
SOLIDARISCH
SCHLUSS MIT AUSTERITÄT**

www.Schluss-mit-Austeritaet.de